

تأخیر زمانی عصب بین استخوان قدامی و ارتفاع پتانسیل عمل ترکیبی ماهیچه‌ای در خم کننده دراز شست بالکترود سوزنی

دکتر بهروز کاظمی * دکتر محمد رضا عمامد ** دکتر پریز یزدان پناه ***

Latency of anterior interosseous nerve and amplitude of compound muscle action potential of flexor pollicis longus by needle electrode

B. Kazemi

M.R. Emad

P. Yazdanpanah

Abstract

Background : Detection of normal latency of anterior interosseous nerve (AIN) and amplitude of compound muscle action potential (CMAP) with needle electrode in muscles innervated to this nerve is required in all electrodiagnostic laboratories.

Objective : To determine normal latency of AIN and amplitude of CMAP in flexor pollicis longus (FPL) by needle electrode.

Methods : This electrodiagnostic study was performed on 33 normal subjects (11 males, 22 females) aged 25-35 (group 1) and 36-45 (Group 2) at Shiraz Shahid Chamran and Namazi hospitals from summer till fall 1998. This study was done by holding forearm in full supination, needle electrode (reference) was inserted in midway between elbow and wrist in the adjacent of radial bone in FPL muscle and ground electrode was placed on the posterior part of the forearm. The AIN was stimulated at the anterior of elbow, the responses were recorded and the results were analyzed employing T. test.

Findings: The latency mean of AIN was 2.87 ms with standard deviation (SD) 0.49 ms, the maximum and minimum of latency was 3.85 and 1.89 ms, respectively. The amplitude mean of CMAP of FPL was 4.73 mv, with SD of 2.61 mv. Since the obtained amplitude did not follow normal distribution pattern, its lowest limit of normal value on the basis of half of the mean was 2.36 mv, and based on log transformation it exceeded 1.69 mv.

Conclusion : The normal values of amplitude CMAP and the latency of AIN in healthy persons, can be helpful in distinguishing lesions of AIN.

Keywords: Latency, Amplitude, Needle Electrode

چکیده

زمینه: تعیین اندازه طبیعی تأخیر زمانی عصب بین استخوان قدامی و ارتفاع پتانسیل عمل ترکیبی ماهیچه‌ای با الکترود سوزنی در عضله‌های مربوط به این عصب، مورد نیاز همه آزمایشگاه‌های الکترودیاگностیک است.

هدف: مطالعه به منظور تعیین اندازه طبیعی تأخیر زمانی عصب بین استخوان قدامی و ارتفاع پتانسیل عمل ترکیبی ماهیچه‌ای خم کننده دراز شست بالکترود سوزنی انجام شد.

مواد و روش‌ها: بررسی الکترودیاگностیک از تابستان لغایت پاییز ۱۳۷۹ بر روی ۳۳ فرد سالم در بیمارستان‌های شهید چمران و نمازی شیراز انجام شد. طول ساعده افراد حین چرخش خارجی دست اندازه‌گیری و نصف آن محاسبه شد، سپس الکترود سوزنی (مرجع) در وسط عضله خم کننده دراز شست در مجاورت استخوان زندبزین و الکترود اتصال زمین در پشت ساعت قرار داده شد. با تحریک عصب بین استخوان قدامی از ناحیه جلو آرنج، پاسخ به دست آمد و داده‌ها با استفاده از آزمون آماری *T*-تجزیه و تحلیل شدند.

یافته‌ها: میانگین تأخیر زمانی عصب بین استخوان قدامی 0.49 ± 0.49 میلی ثانیه، حد اکثر و حداقل تأخیر زمانی با دو انحراف معیار به ترتیب 0.87 ± 0.87 و 1.89 ± 0.89 میلی ثانیه و میانگین ارتفاع پتانسیل عمل ترکیبی ماهیچه‌ای در عضله خم کننده دراز شست 2.61 ± 2.61 میلی ولت به دست آمد. حداقل مقدار طبیعی ارتفاع براساس نصف میانگین 2.36 ± 2.36 میلی ولت و براساس انتقال لگاریتمی بالاتر از 1.69 ± 1.69 میلی ولت بود.

نتیجه‌گیری: با داشتن مقادیر طبیعی ارتفاع پتانسیل عمل ترکیبی عضله خم کننده دراز شست و تأخیر زمانی عصب بین استخوان قدامی در افراد سالم، می‌توان ضایعه‌های عصب بین استخوان قدامی را در افراد بیمار تشخیص داد.

کلید واژه‌ها: تأخیر زمانی، ارتفاع، الکترود سوزنی

* استاد دانشگاه علوم پزشکی فارس

** استادیار دانشگاه علوم پزشکی فارس

*** استادیار دانشگاه علوم پزشکی یاسوج

■ مقدمه:

مورد بررسی قرار می‌گیرد. لذا دانستن مقادیر طبیعی تأخیر زمانی و ارتفاع موج، مورد نیاز آزمایشگاه‌های الکتروودیاگنوستیک است و این مطالعه به منظور تعیین این مقادیر انجام شد.

■ مواد و روش‌ها:

این مطالعه بر روی ۳۳ فرد سالم شامل ۱۱ مرد و ۲۲ زن در دو گروه سنی ۲۵ تا ۳۵ و ۳۶ تا ۴۵ سال انجام شد. افراد مورد مطالعه از میان همراهان بیماران مراجعه کننده به بخش الکتروموگرافی بیمارستان‌های شهید چمران و نمازی شیراز در تابستان و پاییز ۱۳۷۹ انتخاب و پس از معاینه و اطمینان از سالم بودن اندام‌های فوقانی و نداشتن بیماری زمینه‌ای در دمای مناسب آزمایشگاه الکتروموگرافی (۲۱ تا ۲۳ درجه سانتی‌گراد) با دستگاه دانستک نوروماتیک ۲۰۰۰ تحت مطالعه الکتروودیاگنوستیک قرار گرفتند.

طول ساعد در وضعیت سوپیناسیون دست اندازه‌گیری و نصف آن محاسبه شد. سپس الکتروود سوزنی کنار استخوان زندزبرین وارد عضله خم کننده دراز شست شد. (۳)

الکتروود اتصال زمین پشت نیمه بالایی ساعد قرار گرفته و سپس دستگاه روی برنامه حرکتی تنظیم شد. پس از اطمینان از مناسب بودن محل سوزن در عضله، تحریک از وسط آرنج سطح داخلی تاندون عضله دو سر بازو صورت گرفت و موج پاسخ در وسط ساعد در عضله خم کننده دراز شست با الکتروود سوزنی دریافت و ثبت شد. (۳) سپس تأخیر زمانی و ارتفاع موج محاسبه شد. برای اندازه‌گیری تأخیر زمانی، از نقطه صفر تا ابتدای قسمت بالا رونده موج و برای

عصب بین استخوان قدامی، بزرگ‌ترین شاخه حرکتی عصب میانی است که عضله‌های خم کننده عمقی انگشتان نشانه و میانی، خم کننده دراز شست، پروناتور چهارگوش و مفصل مچ را عصب دهی می‌کند. (۶)

عصب در طول مسیر خود ممکن است دچار گرفتگی و آسیب شود که گرفتگی آن در ناحیه ساعد را سندروم عصب بین استخوان قدامی گویند. (۶) صدمه این عصب به صورت ناتوانی در خم کردن بند آخر انگشتان شست، اشاره و میانی تظاهر می‌کند و در معاینه بالینی می‌تواند با پارگی رباطها و تاندون‌های عضله‌های خم کننده این انگشتان یا التهاب نامشخص شبکه بازویی (Idiopathic brachial neuritis) و ضایعه بالای عصب میانی (High median nerve lesion) اشتباه شود. (۶)

ارزیابی این عصب در مطالعه الکتروودیاگنوستیک به روش‌های مختلفی امکان‌پذیر است. یکی از روش‌های مناسب، اندازه‌گیری تأخیر زمانی آن و نیز محاسبه ارتفاع پتانسیل عمل ترکیبی ماهیچه‌ای عضله (CMAP) خم کننده دراز شست با الکتروود سوزنی است.

از آنجاکه در اغلب موارد یافته‌های الکتروموگرافی عضله‌ها در نوروباتی محیطی، به دلیل گیر افتادگی به تنها بی، تشخیص قطعی را در بر ندارد، لذا مفیدترین قسمت معاینه الکتروودیاگنوستیک برای این گونه بیماری‌های اعصاب محیطی، مطالعه هدایت عصبی است. در این صورت علاوه بر محاسبه سرعت هدایت عصبی، تأخیر زمانی و ارتفاع موج حاصله

میلی ولت بود که حداقل وحداکثر آن $2/50$ و $12/40$ میلی ولت به دست آمد. چون ارتفاع پتانسیل عمل ترکیبی ماهیچه‌ای از توزیع طبیعی تعیت نمی‌کند^(۵)، حداقل مقدار طبیعی آن براساس نصف میانگین، $2/36$ میلی ولت و براساس انتقال لگاریتمی، بالاتر از $1/69$ میلی ولت محاسبه شد.

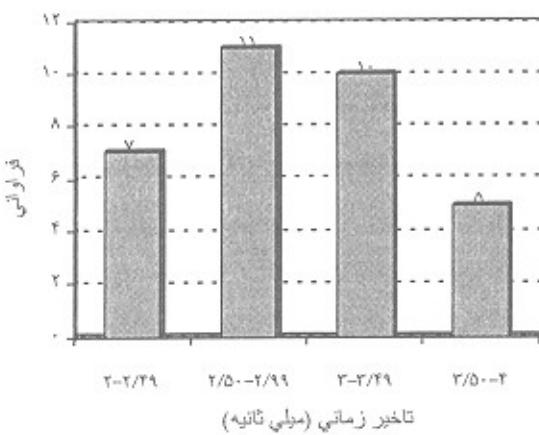
میانگین طبیعی ارتفاع در گروه اول $5/30$ ، در گروه دوم $4/25$ ، در مردان $5/8/4$ و در زنان $4/80$ میلی ولت بود.

به جز ارتفاع موج که میانگین گروه اول $1/05$ میلی ولت بیشتر از گروه دوم بود، متغیرهای مورد بررسی در گروه اول و دوم اختلاف آماری معنی دار نداشتند.

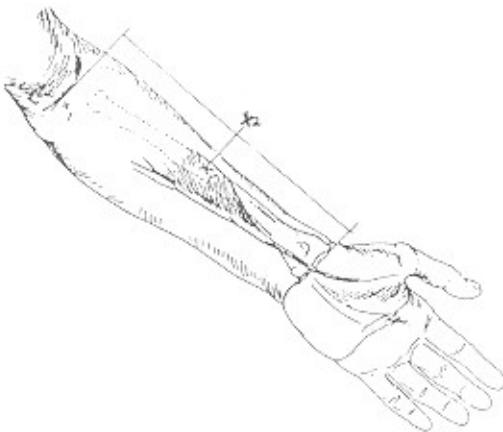
میانگین طول ساعد مردان $2/69$ سانتی متر بیشتر از زنان و این اختلاف از نظر آماری معنی دار بود ($P<0/0$)، ولی اختلاف قابل توجهی در تأخیر زمانی دیده نشد.

نمودار ۱:

توزیع تأخیر زمانی عصب بین استخوان قدامی در افراد مورد مطالعه

اندازه گیری ارتفاع موج، فاصله خط مرجع تا قله منفی در نظر گرفته شد^(۵) (شکل شماره ۱).

شکل ۱ :

محل تحریک عصبی میانی (X1) و محل وارد کردن سوزن به عضله خم کننده دراز شست (X2)

یافته‌ها:

میانگین سن افراد مورد مطالعه $35/9$ سال (حداقل 25 و حداکثر 45 سال) بود. میانگین طول ساعد در زنان $10/23$ و در مردان $9/09$ سانتی متر بود. میانگین تأخیر زمانی در جمعیت مورد مطالعه $49/0/2 \pm 87/2$ میلی ثانیه، حداقل وحداکثر تأخیر زمانی به ترتیب 2 و $3/70$ میلی ثانیه بود (نمودار شماره ۱).

حداکثر و حداقل طبیعی تأخیر زمانی با دو انحراف معیار $1/89$ و $3/89$ میلی ثانیه به دست آمد. همچنین حداکثر تأخیر زمانی در گروه اول $3/81$ ، در گروه دوم $3/88$ ($P<0/01$), در مردان $4/05$ و در زنان $4/63$ میلی ثانیه به دست آمد ($P<0/05$) (جدول شماره ۱). میانگین طبیعی ارتفاع پتانسیل عمل ترکیبی ماهیچه‌ای در جمعیت مورد مطالعه $4/73 \pm 2/61$

جدول ۱ :

شاخص‌های آماری تأخیر زمانی در افراد مورد مطالعه

متغیر	حداکثر-حداقل	انحراف معیار \pm میانگین	میانگین + انحراف معیار
تأثیر زمانی عصب بین استخوان قدامی در کل جمعیت (میلی ثانیه)	۲/۰۰-۳/۷۰	۲/۸۷ \pm ۰/۴۹	۳/۸۵
تأثیر زمانی عصب بین استخوان قدامی در گروه ۲۵ تا ۳۵ ساله	۲/۰۰-۳/۷۰	۲/۸۱ \pm ۰/۵۰	۳/۸۱
تأثیر زمانی عصب بین استخوان قدامی در گروه ۳۵ ساله	۲/۰۰-۳/۷۰	۲/۹۲ \pm ۰/۴۸	۳/۸۸
تأثیر زمانی عصب بین استخوان قدامی در مردان	۲/۵۰-۳/۷۰	۲/۱۷ \pm ۰/۴۴	۴/۰۵
تأثیر زمانی عصب بین استخوان قدامی در زنان	۲/۰۰-۳/۷۰	۲/۷۳ \pm ۰/۴۵	۳/۶۳

■ بحث و نتیجه‌گیری:

آمده دقیقاً نشان دهنده فعالیت کل ماهیچه نیست؛ یعنی ارتفاع، چگالی فیبر ماهیچه‌ای را تعیین می‌کند اما محدوده واحد حرکتی را مشخص نمی‌کند. (۴) ارتفاع پتانسیل عمل ترکیبی ماهیچه‌ای در عضله خم کننده دراز شست به تنها برای تشخیص سندروم بین استخوان قدامی کافی نیست، ولی کاهش آن می‌تواند یکی از عوامل تشخیص ضایعه‌های عصب بین استخوان قدامی باشد.

با داشتن مقادیر طبیعی تأخیر زمانی عصب بین استخوان قدامی و ارتفاع پتانسیل عمل ترکیبی ماهیچه‌ای در عضله خم کننده دراز شست، می‌توان ضایعه‌های این عصب از جمله سندروم بین استخوان قدامی را از مواردی مثل پارکی رباطها و تاندون‌های عضله‌های خم کننده انگشتان شست، اشاره یا میانی، التهاب نامشخص شبکه بازویی و ضایعه‌های بالای عصب میانی تشخیص داد. (۴)

■ مراجع:

I. Craft S, Currier DP, Nelson RM. Motor

در این تحقیق، میانگین طبیعی تأخیر زمانی عصب بین استخوان قدامی $2/87 \pm 0/49$ میلی ثانیه و دامنه تغییرات آن از ۲ تا ۳/۷۰ میلی ثانیه به دست آمد. حداکثر و حداقل طبیعی تأخیر زمانی به ترتیب $3/85$ و $1/89$ میلی ثانیه بود.

با افزایش سن، میزان فیبرهای عضلانی کاهش و در نتیجه ارتفاع موج کاهش می‌یابد. (۷) در مطالعه کرافت که با استفاده از الکترود سطحی روی عضله خم کننده دراز شست انجام شد، تحریک عصب در ابتدای آرنج و الکترود فعل در ثلث انتهایی ساعد قرار داشت. در این مطالعه مقدار ارتفاع پتانسیل عمل ترکیبی ماهیچه‌ای $2/50$ میلی ولت بود. (۱)

در مطالعه روزنبرگ که به وسیله الکترود سوزنی در عضله پروناتور چهارگوش انجام شد مقدار طبیعی ارتفاع پتانسیل عمل ترکیبی ماهیچه‌ای $4/50 \pm 1$ میلی ولت به دست آمد (۸). این یافته با نتایج مطالعه حاضر نزدیک است. البته از آن جا که ثبت پتانسیل‌های عمل ترکیبی ماهیچه‌ای با الکترود سوزنی از ناحیه محدودی صورت می‌گیرد، ارتفاع به دست

- conduction of the anterior interosseous nerve.
Phys Ther 1997; 57:1143-7
2. Daniel D, Anthony AA, Machiel JZ. *Electrodiagnostic medicine.* 2nd ed, Philadelphia, Hanley & Belfus, 2002, 1057
3. Edward FD, Aldo Perotto. *Anatomic guide for the electromyography.* 2nd ed, Stringfield illinois, USA, Charles & Thomas publisher, 1981, 54-5
4. Ernest WJ, Williams SP. *Practical electromyography.* 3rd ed, Baltimore, Williams & Wilkins, 1997, 67-370
5. Jun Kimura. *Electrodiagnosis in diseases of nerve and muscle: principles and practice.* 3rd ed, oxford, oxford university press, 2001, 131-4
6. Pencina MM. *Tunnel syndromes; Peripheral nerve compression syndromes.* 2nd ed, CRC press, 1996, 97-101
7. Randall LB. *Physical medicine & rehabilitation.* 2nd ed, Philadelphia, WB Saunders, 2000, 185-235
8. Rosenberg JN. *Anterior interosseous nerve/ median latency ratio.* *Arch Phys Med Rehabil* 1990; 71: 228-30
9. Wong L, Delion A. *Brachial neuritis presenting as anterior interosseous nerve compression, implications for diagnosis and treatment, a case report.* *J Hand Surg AM* 1997; 22: 536-9